

Brev från Selma
Lagerlöf till
Valborg Olander:
1935-1940 &
odaterat : Ep.
L...

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

Märbacka 20. 2. 1937.

Käror, älskade.

Tusen tack för tisdagsbrevet. Jag
ville inte först påpeka din "min-
nesförlust", eftersom jag tyckte, att jag
måste tala om att Ernst inte hade
skvallrat mot din vilja. Mätte det
nu inte bli för långvarigt med
ögat. Jag går med en slöja av små
svarta prickar över högra synfältet
sedan flera år. Jag kan inte skap-
fa bort det. Men det gör mig in-

gen vidare förtret tycker jag, men
ditt onda är nog värre.

I denna vecka har det kommit
så högst få brev, men jag har av-
slutat kontrakt med Fritzsch. Jag
får 5% av boklädspriset och över-
sättarinnan lika mycket. Uppslagan
skall gå på 5000 exemplar. priset för
exemplar 15 pres. I Ungarn vill en
förläggare trycka Nils. Apropos Her-
garn, kommer du ihåg, att vi enst
tid hade en katolikisk ungare be-
ende på Fyllsby i Surne. Han var
kär i från där, och Bela Deffler hade
vådligt besvär för att få honom
norr. Nu är han hemma i Buda-
pest och skriver ganska kloka
György Márcsi

brev. Han undervisar i svenska vid uni-
versitetet och har gjort en bearbetning
av Gösta för radio, som uppfördes i jul.

Detta har varit en tråkig vecka
därför att våra utmärkte jungfruar,
Maja Råk och hennes syster, ha båda
sagt opp sig till första maj. Svårt
är det att få acubra, och får man
någon, börjar väl de vanliga strö-
derna, som jag tycker är så
enerverande. Nu har vi haft ett
himmsdritke alltsedan jul.

Jaha, vad ska vi säga om Bengt-
arvet. Det vore ju fint att få Kom-
ma dit igen, om de orkar med
att ha främsnaude. Det skulle
ju också vara utmärkt, att min

fröken reste bort, medan jag vare
borta. Hon behöver vila, det mäs-
ker jag nog. Men kanske vi också
kunde ordna på annat sätt, så att
Gerda och Helena och de vare här,
medan Fröken vare borta. Jag
tycker, att vi får se litet hur det
går med vår hälsa på ömse håll,
innan vi bestämmer något.
Men jag är mycket tacksam för
föreläget. Syster Ruth får gärna
vara kvar hemma för min skull.
Jag får nog tyvärr medge, att
jag kände hennes närvaro irri-

[20. 2. 1957]

terande i December, men det var
kauske icke helt och hållet mitt fel.
Jag hade nog Bältrosen, som ju är
en nervsjukdom i antagande, fast
är den icke bröt ut, och all behandling
jag fick, levervinet, Karaminet,
Kala-laupan och Starbäck's massage,
allt detta, som ammars brukar verka
legnande, gjorde mig bara mer och
mer nervös. Nu täcker jag bara på
Sjoter, som på en svull, liten man-
niska. Och jag är så lycklig, att
du har hjälpt av henne.
Jag är ännu icke färdig med

Gösta stau har arbetat på en enda akt
hela månaden. Men det har varit
roligt i alla fall, och en del bra saker
har jag fått ihop. Jag ville så gärna
lyckas. Det är tråkigt de dagar, då
skrivmaskinisten kommer, och jag
måste besörja de vanliga löpande
ärendena, autografer, räkningar,
tank för böcker, tiggerier etc. etc. allt
som åren går, blir det allt mer
mekaniskt arbete.

Om väntar jag på ett långt,
trevligt brev och god hälsning
för din hälsa.

Din alltid

Selma.

Mårbacka hade 6000 krs förlust.
Yår som i fjöl! Yår som i fjöl!